

בלילה שבחי למלון חדרון.

19.7.59, יום א'

חבר מיטל לי הבוקר שדיבר עם הרב גורן על התנהגות התכונה של הדתיים
המסאירים את בר יהודה שהביא לידי יציאתם ורשום כנגד הדת. גורן דיבר עם
הדתיים, ולמי דבריו לחב"ד הם קיבלו דעתו ומזכנים להצביע בעד טיהולת מיעוט
בלי כ"מ ואח"ע והוספת שני אנשים גייסרליים, אחד מהם כחל הנשים. ביקשתי את
חבר להחזיר עם יצחק ולברר ביניהם עם המאל אם אכנס הם מוכנים לשנות עמדתם,
ואם כן - יש לבנות גם לפא"י שיחמכו במכסלת, חדשה ואז יס להניח שהשוללים יהיו
מכסימים 53 (חירות 15, כלליים 13, אה"ע 10, מפ"ס 9, מקי 6). בעד: כפא"י 40,
ערבים 5, דחיים 11, פא"י (אולי 3). ס"ה 59, נספעים מרוברים 5, אגודה 3 -
ס"ה 8.

- לפני שחבר מיטל ליצחק מה שביקשתי מסנו - טיפן יצחק לחבר כי סנה אליו
איש מהדתיים לבקש מסנו לדחות הליכתו לגשיש - כי הם דנים טוב בשאלה.

- לטי שגרירנו אצטק ברומניה הענקנו אשרות ל-31,914 איש, החל מיום 1958
ועד 15.7.59, יצוא 16.195. מ-1.5.59 ועד 15.7.59 יצאו 206 איש. חזעליה
והמנוניה נפסקה בסוף מברואר. במרס ואפריל לא יצא איש. החל ממאי התנועה
איטית מאוד. היוצאים בחלקים מקרים חדשים. כולם פבורטט. אינם מקרי אחד
משפחה מובתקים.

מאמר יהודים נמשך 1) מעילים בעבר, 2) מאות הנאצים בציוניות ובעברות
כלכליות. מצב אלמי משפחות שהגישו בקשות לעליה וסרס נענו בכי רע. אלה שהחזרו
לעבודה נחקבלו בהנאים יותר רעים. המצור על הצירות נמשך, אולם חוסס החלוצה
החזר, העיקוב צמוד.

בפולין נדחשו במחציה יולי 1955 בקלי דרכונים.

בארבע בא אצלי שר האוצר הכדולי סל ניגריה.

בניגריה קיימות שלוש מדינות צהון (מוסלימים) מזרח, מערב, לכל אחת יש
ממשלה; ויש שלטון מדרלי - לו סמכות עניני חוץ (כולל סחר) הגנה, השאר למדינות.
שר האוצר בעד מדינה יוגיטוריה אם כי הוא נוצרי (בפטיסט) ורוב אושכי ניגריה הם
מוסלימים. לכל שבט יש שמה משלו, והלשון המשותפת היא אנגלית. יש לשון שבטית
אחת - חוסס - שאולי תהיה השמה הלאומית, כן שבט אחד אינו מבין לשון השבט
השני. הוא מתפעל מהיטגי ישראל.

20.7.59, יום ג'

בבוקר עלינו לירושלים וחזרנו בערב. יצחק אמר לי שהדתיים נוסים באילו
- לפי דברי בורג - לחכנס למבשלה, וגם פועלי האגודה יהטכו במבשלה, פועלי
האגודה דורשים בחמורה ביסול ההנחיות של בר יהודה (בוסלו לפני צאת הדתיים